

Mētrienieši sargāja **Latvijas** neatkarību

1991. gada janvāra Rīgas barikāžu dienās piedalījās 33 Mētrienas pagasta iedzīvotāji. Pie barikādēm uz Brasas tilta un pie Lattelekom ēkas stāvēja –

Daina Āboliņa	Laimonis Grudulis	Vilis Putns
Valdis Broks	Artūrs Ikaunieks	Jānis Rimeikis
Pēteris Bebris	Valdonis Kalniņš	Jānis Stradiņš
Juris Beģis-Begge	Jānis Kaufelds	Miervaldis Točs
Einārs Dumpis	Jānis Kovaļevskis	Jānis Trops
Juris Eglītis	Edgars Krauklis	Jānis Ūdris
Valdis Gricmanis	Edvīns Krauklis	Jānis Ūdris
Lelde Grudule	Artūrs Krauklis	Evalds Veips
Līva Grudule	Jautris Liepiņš	Jānis Zeps
Lauris Grudulis	Edgars Podiņš	Jau divdesmit gadus Latvijā
Imants Grudulis	Artis Podiņš	godina barikāžu aizstāvjus, arī mēs
Jānis Grudulis	Guntis Podiņš	Mētrienā. Paldies viņiem!

Viens otram pretim, blakus un garām...

Uzsnidzis sniegs. Pasaule kā balta lapa. Visapkārt klusums. Un, ja vēl uzspīd saule...

Šķiet, tas bija vakar. Un tomēr ir šodien. No jauna. Un citādāk. Nekas vairs nebūs kā vakar. Aizsnigs iemītās pēdas. Un kāds atkal jaunas mīs. Lai paietu pretim. Lai satiktos. Bet varbūt, lai paietu garām... Paie-tu garām. Klusiņām, klusiņām. Lai netraucētu. Lai pamanītu.

Mēs atkal būsīm ceļa gājēji.

Katrs sava.

Sava.

Ceļa gājēji.

Solvita

V. Otvares foto

Janvāris īsumā

03.01. Mētrienas sabiedriskajai darbiniecei Eleonorai Rimšai 80 gadu jubileja.

06.01. Tautas namā privāts pasākums.

07.01. Atpūtas pasākums senioru deju kolektīva un dāmu deju grupas dalībniekiem.

07.01. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Ērgļos.

20.01. Pabeigts skolotāju dzīvokļa remonts un iekārtošana „Zilēs”.

21.01. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Madonā.

28.01. Jaunizbūvētā hokeja laukuma ar nakts apgaismojumu atklāšana „Akmentājos”.

28.01. Tautas namā pasākums „Brūklenājs”.

Aukstā laika dēļ Mētrienas pamatskolas jaunāko klašu skolēni neapmeklē skolu.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

lesim un piedalīsimies!

Ir janvāris, kad atceramies notikumus, kas risinājās pirms divdesmit viena gada. Tas bija barikāžu laiks, kad mēs, mājās palicēji, ne uz brīdi neizslēdzām radio aparātus, lai zinātu un dzirdētu, kas notiek mūsu valsts galvaspilsētā. Kā tur klājas mūsējiem? Un nu pienācis atkal viens pārbaudījums mums. Vai spēsim saglabāt un pasaudzēt savu dzimto valodu Latvijā? Te nu atkal nedrīkstam neviens kļūt vienaldzīgs. Latvija ir vienīgā valsts uz zemeslodes, kur, Baltijas jūras krastā, skan latviešu valoda. Nu nebūs tā svarīga citiem. Tā ir mūsu valoda. Bet tāpēc jau mēs nenoliedzam nevienu citu valodu. Mums līdzās dzīvo krievu, baltkrievu, ukraiņu, lietuviešu un citu tautību cilvēki. Vai tāpēc mēs viņus necienām, ka viņiem ir sava valoda? Bet, mīļie līdztautieši, palīdziet mums nosargāt to, kas mums ir mātes un tēva dots. Lai mums ir vienas kopējas mājas – Latvija.

Tātad, ja esam pret krievu valodu, kā otru valsts valodu, balsojuma zīmē jāievelk krustiņš PRET.

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

18. februāris – tautas nobalsošana par likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” pieņemšanu

Sestdien, 2012. gada 18. februārī, notiks tautas nobalsošana par likumprojektu „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē”. Likumprojekts paredz mainīt Satversmes 4., 18., 21., 101. un 104. pantu, iekļaujot tajos nosacījumu par krievu valodu kā otru valsts valodu, nosakot, ka arī pašvaldībās darba valodas ir latviešu un krievu valoda un ikvienam ir tiesības saņemt informāciju latviešu un krievu valodā.

Tautas nobalsošanas zīmē būs jautājums „Vai jūs esat par likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” pieņemšanu, kas paredz krievu valodai noteikt otras valsts valodas statusu?”. Iespējamie atbilde varianti ir „Par” un „Pret”.

Ja vēlētājs atbalsta izmaiņas Satversmē, kas paredz noteikt krievu valodai otras valsts valodas statusu, tad viņam tautas nobalsošanas zīmē jāatzīmē atbilde „Par”. Ja vēlētājs ir pret grozījumiem Satversmē un neatbalsta valsts valodas statusa noteikšanu arī krievu valodai, tad viņam tautas nobalsošanas zīmē jāatzīmē atbilde „Pret”.

Vēlēšanu iecirkņu darba laiks tautas nobalsošanas dienā būs no pulksten 7.00 līdz 22.00. Tiesības piedalīties tautas nobalsošanā ir balsstiesīgajiem Latvijas Republikas pilsoņiem no 18 gadu vecuma. Lai piedalītos tautas nobalsošanā vēlētājam nepieciešama derīga Latvijas pilsoņa pase.

Vēlētājiem, kuri veselības stāvokļa dēļ nevarēs nobalsot vēlēšanu iecirknī, būs iespēja pieteikt balsošanu savā atrašanās vietā. Balsošanai atrašanās vietā varēs pieteikties no 2012.gada 8. līdz 18.februārim.

**Informācijas no
CVK mājas lapas**

Ari šis gads iesācies aktīvs

BIEDRĪBĀ „ĀBELE”

Mētrienas sieviešu biedrība „Ābele” aktīvi turpina darboties. Jau janvāra pirmajās dienās notika kluba sapulce, lai plānotu darbu 2012. gadam.

25. – 26. februārī jau ielānota ekskursija uz Pērnavu, kur būs iespēja apmeklēt SPA. Pieteikties pie Līgitas Tumanovas pa telefonu 26539066. Jau iepriekš ir iespēja aizņemt arī labākās vietas autobusā.

Trešdienās tautas nama Kamīnzālē turpināsies rokdarbu nodarbības. 18. janvārī tika tamborēti un šūti zaķi Lieldienām.

28. janvārī meitenes devās uz Rīgu, lai apmeklētu teātra izrādi Nacionālajā teātrī „Kapusvētki PR”, Televīzijas torni un Lāču maiznīcu.

Savukārt Sveču dienā, kas atzīmējama 2. februārī, Mētrienā tikās un domās dalījās bijušā Madonas rajona Sieviešu klubiņu dalībnieces. Veidojas skaista tradīcija. Pērn šāda tikšanās notika Praulienas pagasta „Apriņu kaltē”, kuru arī organizēja mētrienietes.

Ieceru ir daudz. Ļoti patikusi desu cepšana, kas liek šo nodarbi turpināt. Tu vājkājā laikā domāts rīkot Kartupeļu balli, kad ikviena saimniece varēs palepoties ar savām receptēm, kurās izmantojami visiem

Darbam viss jau sagatavots laikus.

Lilīta rāda, kā pagatavot Lieldienu Zaķi.

tik gardie kartupeļi. Klubiņā gaidīta ikviena sieviete! Nāciet!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Sieviešu kluba meitenes plāno darbu.

„Ābele” svečojas...

Spītējot aukstajam laikam, Mētrienas tautas namā 2. februārī, kad svinama Sveču diena, pulcējās ļaudis no tuvām un tālām vietām. Madona, Ļaudona, Prauliena, Kalnsnava. Mētriena.

Pasākuma vadītāja Aija klātesošos iepazīstināja ar Sveču dienas tradīcijām, ar sveču krāsas un sveces nozīmi mūsu ikdienā un svētkos. Katras krāsas svečīte tika arī aizdedzināta. Viens no šīs dienas ticējumiem vēsta, ka Svecainē jāpriecājas un daudz jādzied. Tas tika godam veikts. Dejojām dziedājām, lustējām.

Veselību bagātību sev līdzīgi bija atvedusi Daina Āboliņa. Viņas, varētu pat teikt, mūža garumā tapušajā svečturu kolekcijā, to tik daudz, ka ne saskaitīt. Gan no metāla, gan koka, gan māla. Un, kad vēl tajos ieddedza

Pagasta pārvaldnieks priecājas par savu krāšņo sveci.

Ļaudonas „Sendienas”.

Dejo Mētrienas tautas nama dāmu deju grupa.

Austrumdejas.

Madonas kultūras nama „Veldzes”.

Ligita svečojas...

Daudz laimes dzimšanas dienā, Ligita!

Katras krāsas svece tika iededzināta.

sveces, neviens zālē ienākošais nepalika vienaldzīgs. Skaisti. Romantiski. Silti.

Klubiņa meitenes saka paldies Aijai Tumanovai par vakara organizēšanu un vadīšanu. Paldies pašdarbniekiem – Madonas kultūras nama sieviešu senioru vokālajam ansamblim „Veldze”, vadītāja Edīte Birka, Ļaudonas pagasta sieviešu vokālajam ansamblim „Sendienas”, vadītāja Malda Eglīte,

austrumdeju deļotājai Danai no Kalsnavas, Mētrienas tautas nama dāmu deju grupai „Saulgriezes”, vadītāja Solvita Stulpiņa. Paldies dziedātājam Miķelim Gruzītim par skaistajām dziesmām.

Šīs jaukās tradīcijas, nu jau otrās, jo pērn tikāmies Praulienas pagasta „Apiņu kaltē”, idejas autore un rīkotāja ir Ligita Tumanova. Tieši šai dienā Ligita svinēja

dzimšanas dienu. Jauka dāvana padarītam darbam. Vēlam Ligitai daudz radošu ideju, dzīvesprieka un lai nekad no sejas neizzūd Tavs labvēlības apgarotais smaids. Daudz laimes!

Izskanēja ierosinājums, ka nākamgad sieviešu klubiņu dalībnieces varētu tikties Saikavā.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Tiekamies jau septīto reizi

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Sveces. Sveču laiks – sveču mēnesis, sveču diena. Sveces ir mūsu šīs zemes zvaigznītes. Sveces iepriecina, mierina un silda. Sveces iededzam prieka brīžos, tās izgaismo mūsu pārdomas, aiznes prom skumjas, sadedzina sliktu un tumšo. Sveces palīdz vēl tumšo dienu pastiept garāku saulei pretī, sasilda plaukstas un sirdis. Ko gan mēs darītu bez savām zvaigznītēm?

Siltās sveču sirsniņas vieno arī mūs. Te mēs esam kopā, un katrs smaids kā svečīte iededz citās acīs kaut mazu smaida atblāzmu. Un ir siltāk.

Sveču laiks.

Skaidrīte Putna

Viss sākās tālajā, bet varbūt ne tik tālajā, 2006. gada 2. februāra vakarā. Tolaik vēl Mētrienas pagasta padomes Tradīciju zālē bibliotekāre Maruta Oša mētrieniešus aicināja uz literāri muzikālu pasākumu. Afišas vēstīja, ka ieradīsies viesi no Madonas – dzejniece Sarmīte Radiņa, mūziķi Ingrida Gailīte, Inese Freija un Artūrs Grandāns. Tieši tanī tālajā vakarā aizsākās arī sveces iedegšana un došana no rokas rokā. 2007. gada februārī Mētrienā ciemojās Anita Skrjabe no Barkavas. „Pats ceļš pie jums no Talsiem līdz Mētrienai jau bija kā skaista dzeja. Šur tur vēl manāms sniegš, ceļš klāts ar ledu, un blakus kā pavadone tek Daugava”, 2008. gada tikšanos ar šādiem vārdiem iesāka dzejniece Maija Laukmane. 2009. gads bija Andas un Elīnas Liču dzejas piepildīts. Tikko kā bija iznākusi viņu kopējā grāmata „Tik Tuvu pie...”. Vita Krūmiņa pie mums dziedāja 2010. gadā. Vita spēlēja vijoli un ir tā saucamais „Austras bērns” (Austras Pumpures). Togad katram apmeklētājam līdzī bija jāņem ne tikai svece, bet arī kāds sev īpaši tuvs un mīļš dzejolis. Bet pērn pasākums notika tautas nama Kamīnzālē, kur savu dzeju lasīja Sarmīte Radiņa. Programmā ar nosaukumu „Aizveru acis un izbaudu mirkli” piedalījās Praulienas amatiereteātra dalībnieces, kā arī Madonas mūzikas skolas meitenes. Skanēja Ingridas Gailītes mūzika.

Klāt 2012. gada februāris. Auksts. No rīta termometra stabiņš aiz loga rāda mīnus trīsdesmit. Uztraukusies bibliotēkas vadītāja Jolanta. Kā būs, vai kāds atnāks, telpas aukstas, vai aicinātie viesi varēs iedarbināt transporta līdzekļus, lai tiktu līdz mums... Jautājumu kā jūra un neziņa kā bieža migla virs Aiviekstes... Bet, kā saka, laiks visu noliek savās vietās. Viss notiek. Šogad mūs priecē savējie – mētrienieši, kas raksta dzeju, esejas, dziesmas vārdus un mūziku – Olīta Šķēle, Skaidrīte Putna un Lolīta Krūmiņa. Tiek iedegta 2006. gada baltā svece, dodot no rokas rokā, katrs paņem sev spēku, enerģiju un otram nodod labas domas.

Skaidrīte Putna stāsta: „Ik pa laikam es

Romantiskāku noskaņojumu pēcpusdienai deva Lolitas dziedātās dziesmas.

Aukstumu kļiedēt palīdzēja Jolantas vārītā karstā piparmētru tēja.

Tradīcija turpinās – svece no rokas rokā.

uzrakstu kādu eseju par to, ko es redzu ikdienā, mazāk varbūt par to, ko es sajūtu. Katru, pat vismazāko brītiņu, mēs redzam savādāk. Jau trešo gadu draugos savējiem sūtu savas esejas. Līdz ar to man pašai nepaliek nekas. Vienkārši nebiju iedomājusies, ka man kaut ko vajadzētu pierakstīt. Tad, kad mani Jolanta uzrunāja, es bija gana samulsusi, jo gandrīz nav ko pateikt. Kāpēc sāku rakstīt? Apkārt mums pietiekoši daudz ir pelēka, ja man kaut kas liekas spožs, krāsains un mīļš, kāpēc ar to nepadalīties ar saviem tuvajiem un mīļajiem?”

Olīta Šķēle, kas mācās Rēzeknes mākslas un dizaina vidusskolā, par savu aizraušanos stāsta: „Man jums jāatzīstas, ka es neesmu dzejniece. Literāro valodu es pārvaldu, bet ne vienmēr māku tik labi izteikties, kā vajadzētu. Rakstu es bieži, lai sakārtotu savas domas. Ar šīm savām domām iepriekš vēl neesmu ne ar vienu dalījies. Jums būs tas gods, vai arī ciešanas, raugiet paši, piedzīvot

manas *ugunskristības*".

Lolita Krūmiņa, kura raksta un dzied savas rakstītās dziesmas, par savas darbības sākumu saka: „Paldies skolotājai Birutai Cirponei, kura man lika iestāties mūzikas skolā. Pirms tam vēroju, kā klavieres spēlē Viktorija Mutore, kas tolaik mācījās mūzikas skolā, un man tas patika. Pirmā iestāšanās man gan bija neveiksmīga. Bet skolotāja Cirpone bija tik neatlaidīga, ka es padevos. Mūzikas skolu pabeidzu veiksmīgi. Pirmā dziesma, kuru uzrakstīju, tapa kopā ar draudzeni, un tas bija it kā joka pēc – divas draudzenes uzrakstīja dziesmu trešajai. Dziesma piedalījās arī *Muzikālajā bankā*". Lolita nodziedāja arī dziesmu, kuru saviem vecākiem dāvinājusi Ziemassvētkos un kopīgi noskatījāmies video klipu viņas dziesmai.

Paldies meitenēm!

Nemanot pagāja divas stundas. Likās, ka pat aukstums pametis sveču gaismas pielieto telpu. Varbūt tas smaržīgās tējas iespaidā, bet varbūt sirsniņo vārdu un skanīgo dziesmu tuvums neļauj salt nevienai dvēselei.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

*Smaidi, meitenīt, smaidi!
Lietus līst un padzirda zemi,
Sniegpārslīņas pieder
Pasauli ar mieru.
Un tu te sēdi
Un gaidi jaunu dienu.
Vienreiz rītā lec saule,
Vienam mūžam ir cilvēka kauli,
Tikai to vienu reizi
Var saiet viss dēlī,
Vienreiz ņem
Un paej rītdienai pretī!
Viss, kas tev vajadzīgs,
Ir tava sirds,
Ticība garā
Un labvēlīgs spīts.
Vēlies laimi!
Ne velti krīt zvaigznes ik nakti,
Smaidi, meitenīt, smaidi!
Jau aust rīts.*

Olīta Šķēle

2012. gads – Eiropas gads aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei

PENSIONĀRU PADOMĒ

2012. gads ir pasludināts par *Eiropas gadu aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei*. Tā ir izdevība mums visiem padomāt par to, ka Eiropas iedzīvotāju mūžs ir garāks un veselība saglabājas ilgāk nekā agrāk, un apjaust iespējas, ko piedāvā šāda tendence.

Aktīvas vecumdienas ir palikt nodarbināto rindās un nodot gadu gaitā iegūto pieredzi, turpināt aktīvi darboties sabiedriskajā dzīvē, saglabāt veselību un dzīvot piepildītu dzīvi.

Svarīgi ir saglabāt paaudžu solidaritāti sabiedrībā, kur arvien straujāk palielinās gados vecāku cilvēku skaits.

Ļoti bieži uz vecumdienām raugās nevis atzinīgi kā uz personības brieduma laiku, bet gan negatīvi — kā uz nepatīkamu stāvokli, kas nomāc pašus cilvēkus un traucē sabiedrībai. Vecu cilvēku skaita palielināšanos daži uzskata par nastu tai paaudzei, kura strādā. Tomēr mūsdienās cilvēkiem gados veselība ir krietni labāka nekā senāk. Mūsai vecie ļaudis ir uzkrājuši vērtīgas zināšanas un pieredzi, no kuras varētu mācīties gados jaunākie.

Gadiem ritot, saglabāt aktivitāti — lūk, atbilde uz jautājumu, kā risināt ar novecošanu saistītās problēmas.

Ko sauc par aktīvām vecumdienām?

Aktīvas vecumdienas nozīmē: cilvēkiem gados pilnvērtīgi piedalīties sabiedrības dzīvē,

darba iespējas vecākās paaudzes cilvēkiem, gados veciem cilvēkiem piedalīties brīvprātīgo darbā (piemēram, pieskatot mazbērņus), turpināt neatkarīgu dzīvesveidu, pielāgojot mājokļus, infrastruktūru un transportu, kā arī izmantojot informācijas tehnoloģiju iespējas.

Kādi ir Eiropas gada 2012. mērķi?

Stāstīt par risinājumiem, dalīties labākajā pieredzē, mudināt politikas veidotājus un visu līmeņu ieinteresētās personas radīt apstākļus, kas atvieglotu aktīvas vecumdienas.

ES var piedāvāt savu atbalstu tādās jomās kā nodarbinātība, sabiedrības veselība, informācijas sabiedrība, transports un sociālā aizsardzība.

Materiāls no ES mājas lapas

2012. gads – veco ļaužu gads

Savu gaitu uzsācis Jaunais Pūķa gads. Rodas jautājums, kādiem jābūt kritērijiem, lai cilvēks justos laimīgs?

Uz laiku vajadzētu apstādināt pulksteņa rādītājus un kaut uz īsu mirkli aprunāties ar Laika veci. Kā tas nākas, ka laika kļuvis tik maz? Rīts iesākas cerīgi, bet vakarā skaties, ka labi, ja puse iecerēto darbu izdevies paveikt.

Laika gaita katram ir steidzīga. Kur paliek privātais laiks? Tas katra paša ziņā. Un kur mūsu kopējais laiks? Mūsu kopējais laiks, kas pieder tautai?

Šis gads Eiropā ir veco ļaužu gads. Droši vien jūs esiet sekojuši tam, kas notiek mūsu valstī, novadā, pagastā. Kā rūpējas un godina tos cilvēkus, kas visu savu mūžu veltījuši darbam. Kā risina ne tikai sociālos jautājumus, bet rīko pasākumus vecākajai paaudzei. Tā nav, ka pie mums nekas nebūtu iesākts, bet rodas jautājums, vai ir turpinājums... Minēsim piemērus, kad nebijām vēl pievienoti Madonas novadam. Toreiz pagasta vadītāji bija Ilmārs Grudulis, Andris Jaško, Zenta Ābola. Aktīvi darbojās pensionāru padome – Mirdza Kozlova, Ruta Liepiņa, Daina Podniece, Laima Tumanova, skolotājas Astrīda un Ārija. Darboties

mums palīdzēja arī attālākos pagasta nostūros dzīvojošie, kas uzturēja saikni ar mums. Viņi vienmēr bija lietas kursā, kas notiek pagasta centrā. Atceros pasākumus, kad vecākos pagasta iedzīvotājus atveda uz tautas namu un godināja ne tikai gadu nastu sirmiem vīriem un sievietēm, bet pateicās arī par darbu. Desmit gadu garumā vecākās paaudzes ļaudis dziedāja un dejoja, aicināja vecāko paaudžu ļaudis vienkopus. Pēdējais lielākais pasākums tika organizēts pirms diviem gadiem, kad atzīmējām 10 gadu pašdarbības jubileju. Paši organizējām, paši rādījām priekšnesumus, lai varētu iepriecināt viens otru. Bet kāpēc neturpinām? Atbilde skaidra – visi organizētāji pārkāpuši astoņdesmit gadu sliekšni... Pabijām pensionātos, apciemojām mājās pensionārus. Mēs, rokdarbnieces, daudziem sagādājām pārsteigumus ar saviem roku darinājumiem. Vēl šodien kāda māte atceras, ka ikviens, saņemdam kādu adījumu, bija priecīgs un pārsteiguma pilns. Grūti saskaitīt neskaitāmās pensionāru ekskursijas.

It kā viss apstājies... Kāpēc? Atbilde uz visiem šiem jautājumiem būtu jāatrod sanākot visiem kopā. Daudzi jau no pagasta ļaudīm,

kas daudz paveikuši sava pagasta labā aizgājuši aizsaulē. Vai esat šiem cilvēkiem pirms aiziešanas mūžībā pateikuši kaut paldies? Liekulīgi skan pateicības vārdi, šos ievērojamus cilvēkus pavadot aizsaulē. Vai tas nav par vēlu? Vēl daudz darba rūķu strādā, neļauj aizaugt lauku sētām. Audzina bērnus un mazbērnus, māca mīlēt savu dzimto ciemu.

Sanāksim kopā un pateiksim paldies. Organizēsim aptauju kopā, lai apzinātos šos ļaudis, kas ar savu darbu godā cēluši Mētrienas. Pagastā strauji sarūk iedzīvotāju skaits. Jaunieši pēc mācībām šeit neatgriežas. Šie skaitļi liecina, ka mums visiem kopā ir daudz darāmā. Aicināsim uz pagasta sapulcēm arī vecākā gada gājuma iedzīvotājus. Arī mēs vēlamies zināt, kas notiek mūsu pagastā.

Šis gads būs veiksmīgs tikai tad, ja visi kopā realizēsim labās ieceres, iesaistot visa vecuma pagasta iedzīvotājus. Visiem, kas raženi strādā, lai ikdienu aizrīt spraiža ar labiem darbiem, lai svētku reizē visas rūpes gaist. Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē, veselību pašam un saviem mīļajiem. Atvēlēsim laiku zvaigžņu skaitīšanai, mazus brīnumus ikdienā un lielus brīnumus sirdī!

Eleonora Rimša

Atklāj jauno hokeja laukumu „Akmentājos”

SPORTS

Nezinām, vai simts gadus atpakaļ Mētrienā notika sporta nodarbības, bet pirms 80 – 90 gadiem gan. Pirmajās sacensībās mētrienieši ņēma dalību šaušanā un ritenbraukšanā, vēlāk arī skriešanā. Populāra kļuva vingrošana. Pēc Otrā pasaules kara pagasta iedzīvotāji nodarbojās vismaz piecpadsmit sporta veidos. Taču hokeju Mētrienā Aldis Ošs ievada tikai pirms pāris gadiem. Jāsaka gan, ka četrdesmito gadu otrajā pusē vietējie zēni uz toreiz vēl neizaugušā Runcu ezeriņa ledus dzenāja koka sprunguļus ielas apavos. Slidas toreiz bija ārkārtīgs retums. Kā labu slidotāju atceramies dzejnieka Leona Brieža tēvu skolotāju Voldemāru Briedi.

28. janvārī notika hokeja laukuma ar mākslīgo apgaismojumu atklāšana „Akmentājos”. Tā ir lielākā sporta būve Mētrienā, kura pēdējās desmitgadēs radīta sabiedriskā kārtā. Iniciators un virsvadītājs ir Aldis Ošs. Viņu atbalstījusi ģimene – sieva, bērni, viņu mamma, brālis ar ģimeni. Ļoti aukstajā 28. janvāra vakarā atklāšanas ceremonijā piedalījās tuvu simtam interesentu no tuvākiem un tālākiem apvidiem. Laukumā izslidoja daudzi hokejisti, kuru parādīšanos pavadīja krāšņa ugunošana. Neiztrūka ugunskurs ar lielu zupas katlu. Aldis Ošs vadīja svinīgo sarīkojumu. Pie pacelta biedrības karoga būves dalībnieki un atbalstītāji saņēma piemiņas veltes un atzinības vārdus. Viņiem pateicās par finanslielo, materiālo palīdzību, par nostrādātajām darba stundām. Viņu vārdi lasāmi pagasta avīzē un ierakstīti hronikā. Tie ir Valdis Broks, Juris Mālnieks, Salvis Krūmiņš, Alvis Greidiņš, Gatis Ķirsons, Gatis Barbans, Andris Jirgens, Artis Podiņš, Jānis Zaķis, Juris un Roberts Āboli, Roberts Krauklis, Vitālijs un Aļiks Vatrālas, Arturs Amats, Elvijs Ošs, Haralds Iesalnieks, Pēteris Prikulis, Normunds Siliņš, Jānis Pudulis, Aivars Podiņš, Jānis Trops, SIA „Mundo”, z/s „Cīrulīši”.

Tika rīkotas sacensības. Hokeja spēles elementu konkursā uzvarēja Andris Jirgens, rādīdams meistarību vai gluži kā slavenais Arturs Irbe.

Daudzajiem jauniešiem skatītājiem sevišķi patika salūts, kurš ievadīja vietējo hokejistu jaunās iespējas un vēl lielākas aktivitātes.

Kas gan tie par svētkiem bez salūta!

Atklāšanā piedalījās Ilmārs Grudulis un foto kamerā iemūžināja Solvīta Stulpiņa

Svinīgi tiek uzvilks karogs.

Par gaismas aprīkojuma uzstādīšanu paldies Viktoram Mutoram.

Simbols – slida, ar kuru Aldis sācis aktīvās sporta gaitas.

Laukums gatavs cīņām.

Uz svinīgo laukuma atklāšanu pulcējušies teju sešdesmit interesentu.

Mētrienas pamatskolas skolēni saņem Atzinības rakstus

SKOLAS ZIŅAS

Beigušās ziemas brīvdienas. Skolēni atgriezušies skolas solos un turpina mācības.

Pie izrotātās Ziemassvētku eglītes skolas direktore Diāna Rudzīte sveica tos skolas audzēkņus, kuri pirmo semestri beiguši ar labām un teicamām sekmēm. Un mums ir ar ko lepoties.

Pirmo semestri ar teicamām sekmēm beidza 9. klases skolnieks Kaspars Mālnieks un 3. klases skolnieks Renārs Ivāns. Ar labām un teicamām sekmēm – Egita Tropa, Evita Tropa, Nauris Spīčs, 7. klasē – Esmeralda Auziņa, 5. klasē – Kaspars Caune, Lilīta Podiņa, Liāna Grišule, 4. klasē – Lelde Dane Zommere, Viktorija Fibīga, 3. klasē – Egīls Ābelītis, Rinalds Ilgsalietis, Kristiāna Kristāla Spīča, 2. klasē – Rita Lāce, Ričards Strogovs un Helēna Treknā.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Atzinības rakstu par teicamām sekmēm saņem Kaspars Mālnieks.

Aicinām piedalīties!

„Zaļā josta” un „Papīrfabrika „Līgatne”” uzsāk unikālu izlieto dzērienu kartona iepakojuma paku vākšanas kampaņu „Šķiro pakas!”

SIA „Zaļā josta” sadarbībā ar SIA „Papīrfabrika „Līgatne”” izsludina sulu un piena paku vākšanas kampaņu „Šķiro pakas” Latvijas skolām un pirmsskolas izglītības iestādēm, aicinot bērnus aktīvi iesaistīties tukšu tetrapaku un elopaku vākšanā. Kampaņa norisinās no šā gada 1. februāra līdz 15. aprīlim, uzvarētāju vārdi tiks paziņoti maija sākumā, kad kampaņas rīkotāji aprēķinās, cik lielu daudzumu dzērienu kartona iepakojuma kampaņas „Šķiro pakas!” ietvaros ir izdevies savākt un tādējādi cik koku pasargāti no nociršanas.

Kampaņas mērķis ir rosināt bērnus un jauniešus rīkoties videi draudzīgi, saudzējot dabas resursus un apkārtējo vidi, kā arī pievērst bērnu un jauniešu uzmanību izlieto dzērienu un piena izstrādājumu kartona iepakojuma šķirošanas un otrreizējās pārstrādes

esamībai un nozīmei Latvijā.

„Zaļā josta” aicina izglītības iestāžu audzēkņus veidot komandas – skolēnu klases vai bērnudārzu grupiņas – un pieteikties dzērienu kartona paku vākšanas kampaņai „Šķiro pakas!”, uzsākot aktīvu sacensību par čaklākā dzērienu paku vācēja titulu un aizraujošām balvām. Reģistrācija dalībai kampaņā norisinās līdz šā gada 29. februārim, izveidojot dalībnieka profilu kampaņas oficiālajā mājas lapā www.skiropakas.lv.

Kampaņas uzvarētāji tiks noteikti pēc kopējā dzērienu paku savāktā daudzuma uz vienu dalībnieka grupas vai klases audzēkni. Konkursa organizatori apbalvos pirmo trīs vietu ieguvējus, sniedzot lielisku iespēju pirmās vietas ieguvējam doties ekskursijā uz piedzīvojumu parku „Mežakaķis”, otrās vietas ieguvējs izzinās ekskursijā apmeklēs „Papīrfabrika „Līgatne””, savukārt trešās vietas ieguvējs apmeklēs Piena profesora skolu „Rīgas piena kombinātā”. Kampaņas atbalstītāji ar specbalvām apbalvos aktīvā-

kos individuālos paku vācējus un aktīvākos kampaņas dalībniekus.

SIA „Zaļā josta” pateicas kampaņas atbalstītājiem – A/s „Rīgas Piena Kombināts”, piedzīvojumu parkam „Meža kaķis”, A/s „Cēsu alus”, SIA „Futurus Food”.

Uzziņai: Tetrapakas un elopakas ir dzērienu iepakojuma veids, kas izgatavots, izmantojot aptuveni 75% kartona, 5% alumīnija folijas un 20 – 25 % polietilēna savienojumā ar īpašu produktu apstrādes tehnoloģiju, kas iznīcina produkta bojāšanos veicinošos mikroorganismus. Latvijā kopš 2010. gada šādu iepakojumu pārstrādā SIA „Papīrfabrika „Līgatne””, atgūstot kvalitatīvu otrreizējo izejmateriālu jauna papīra ražošanā. SIA „Zaļā josta”, organizējot kampaņu „Šķiro pakas!”, vēlas aktualizēt dzērienu kartona paku šķirošanas nepieciešamību un uzsvērt, ka šis iepakojums pēc produkta izlietošanas ir vērtīga izejviela jaunu papīra izstrādājumu ražošanā, tādēļ to ir nepieciešams savākt un reģenerēt.

Izmakšķerē un nomedī

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

Lai gan stāstām par janvāra notikumiem, ir vērts pieminēt 2011. gada pēdējo dienu piedzīvojumus. Rolands Kaļeņikovs ar spinningu Aiviekstē pie Varcīņām sagūstīja strauta foreli 41 cm garumā. Foreles Aiviekstē dzīvo, taču pievilināšana ar spinninga mānekli mētrieniešu praksē ir ļoti rets gadījums. Velcēšanai Odzienes ezerā vecajā gadā punktu pielika Viktors

Aleknavičs, izvilkdams 3,6 kg smagu līdaku. Janvāra pirmajās dienās vēl pie līdakām Odzienā tika Andris Broks. Tas bija sezonas pēdējais loms.

Kaut bīstami, bet janvāra vidū uz pirmā plānā ledus jau pabļitkoja Roberts Ābols un Valdis Broks. Uz līganā Lubāna ledāja viņi guva labus asaru lomus. Tiesa, prāvu eksemplāru 17. janvārī nebija. Divas dienas vēlāk, 19. janvārī, Roberts un Valdis makšķerēja nelielā ezeriņā Silu apkārtnē. Ķērās prāvāki

asari. Skaistu četrsimtgramīgu svītroto noķēra Valdis. Tik lieli asari ziemā mētrieniešiem gadās reti. Jānis Zeps sadūšojās staigāt pa šaubīgajiem Marinzejas un Baltezera lediem. Marinzejā nulle. Baltezerā labi. 63 asari.

Turpinājušās mednieku aktivitātes. 8. janvārī lenca lūšus. Desmit mednieki nostājās pie meža, kur beidzas bijušā Dēglu govju kompleksa ganu ceļi. Tomēr lūšene ar diviem kaķēniem bija paspējusi aiziet uz citu

turpinājums 8. lpp.

turpinājums no 7. lpp.

mežu. Janvāra pirmajās dienās Talackā pie Dobupiem Jānis Irbe nometīja bebru.

Kādā no janvāra dienām patiess notikums gadījās medniekam Asijam Jeremejevam. Tīrīja vējlauztos kokus personīgajā mežā. Mežs aiz pienotavas ēkas uz Jošas upītes pusi. Piecas lielas egles vējš no dažādām pusēm sagāzis galotnēm vienuviet. Kad

no resgaļiem pusstundas laikā bija atgriezti daži balķi, Asijs tuvojās galotņu krāvim. Paskatījies uz to. Dažu metru attālumā ieraudzīja stāvošu trīsgadīgu meža kuili. Ilgi zvērs neaizkavējās, devās projām, Asijam bija pārsteigums, ka tik ilgi savā tuvumā dzīvnieks izturēja motorzāģa rūkšanu un cirvja kladzienus. Acīmredzot žēl bija atstāt labi iekārtoto silto guļas vietu. Arī tā gadās.

25. janvārī, kopā ar Ļaudonas medniekiem, atkal tika mēģināts nometīt triju lūšu ģimeni. Šoreiz meža masīvā gar Aiviekstes malu, starp Mūrniekiem un Opsiem, bija novērota lūšu klaiņošana. Tomēr gala rezultātā šāviens neatskanēja. Lūši turpina savas klaidoņu gaitas.

Ilmārs Grudulis

Mētrienas mednieku formējumam 85 gadi

Pirms 85 gadiem savās „Āriņu” mājās Eduards Līcītis un Arturs Vieglaiss no „Aizpurvēm” dibināja Mētrienas mednieku biedrību. Viņi arī bija biedrības pirmās amatpersonas – priekšsēdētājs un sekretārs. Pavisam biedrības biedri bija septiņi. Var būt, ka organizācija pastāvēja agrāk, bet pēc vēsturnieka Austra Apsīša ziņām, Mētrienas mednieku biedrība ierakstīta Rīgas apgabaltiesas nodaļas dokumentos 1926. gada 20. oktobrī.

1961. gadā organizācija desmit mednieku sastāvā tika atjaunota kā Pamatu, bet vēlāk Mētrienas mednieku un maksšķerņieku kolektīvs tāda paša nosaukuma Madonas biedrības sastāvā. Juridiskais stāvoklis, sākot ar 2012. gadu, ir tāds pats. Kolektīva valdes priekšsēdētājs ir Jānis Trops, vietnieks Jānis Kuprans, sekretārs Ilmārs Grudulis, valdes locekļi Aivars Kapaklis, Jānis Rozītis, Juris Jefimovs un Arvids Ķuze. Revīzijas komisijas priekšsēdētājs Valdis Kaminskis ar Ilmāru Loginu un Andreju Grudulu. Par kolektīva Goda priekšsēdētāju uz mūžu 2011. gadā ievēlēts Ilmārs Grudulis.

Mētrienas kolektīvā gadā vidēji nometī 8 aļņus, 5 briežus, 60 meža cūkas, 40 stirnas, 100 bebrus, 20 jenotsuņus, 15 lapsas, 8 caunas, 3 zaķus, 3 seskus, 1 vilku, 35 pīles, 4 zosis.

50., 60., 70. un 80. kolektīva gadadienas atzīmējām ar sarīkojumiem. Neaizmirsām arī 85. gadadienu. Kādā medību reizē par to pārrunājām. Attēlā redziet, kā par ievērojamo notikumu šampanieša glāzes paceļ kolektīva vadītāji Jānis Trops un Jānis Kuprans. Mētrienas kolektīvs savā darbībā

ir ļoti atklāts. Katrā pagasta avīzes numurā variet lasīt par notikumiem medībās un daudzajiem maksšķerēšanas pasākumiem. Vēlēsim nākošajos gados – ne spalviņas, ne asakas!

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Zaudējumi un uzvaras

SPORTS

Madonas novada atklātajā čempionātā 7. janvārī Mētrienas pagasta vīriešu volejbola komanda spēlēja Ērgļos. Mūsu spēlētāju sastāvs lika cerēt uz labiem rezultātiem. Taču tie izpalika. Notika spēkošanās ar Lubānas/Barkavas komandu, kura priekšsacīkstēs uz 7. jannvāri izvirzījies pirmajā vietā. Lielo pārsvaru trešajā setā nespēja noturēt un Mētrienai zaudējums ar 1 : 2. Līdzīga spēle bija ar Madonas 2. vidusskolas komandu. Tāds pat zaudējums ar rezultātu 1 : 2. Vēl lielāku pārākumu par mūsējiem parādīja Ērgļu junioru komanda. Spēlējot savā akadēmiskā volejbola stilā, mētrienieši bija mazkustīgāki par pretinieku komandu spēlētājiem. Laukumā krita volejbolistu neskartas bumbas. Izpalika parasti stabils bloks. Savukārt sāncensību bloku visai bieži nespējām apiet. Kopā ar Robertu Ābolu, kurš pēc tikko pārciestās operācijas laukumā negāja, ieteicām komandai dažādus

spēles stila variantus. Spēlētāji centās, bet nesanāca. Izskatījās, ka atpaliēkam fiziskajā izturībā. Trīs spēles ar spēcīgām komandām prasa daudz spēka. Mētrienu Ērgļos pārstāvēja Armands Grudulis, Arturs Fridrihsons, Uģis Eglītis, Mārtiņš Kuze, Aigars Karāns, Edgars Veikšāns un Anatolijs Karaušu.

21. janvārī spēles notika Madonas 2. vidusskolas sporta zālē. Šoreiz uzslavu pelnīja Roberts Ābols, Uģis Eglītis, Mārtiņš Kuze, Raimonds Adamovičs, Aigars Karāns, Edgars Veikšāns un Ģirts Veikšāns. Ar setu attiecību 2 : 0 Mētrienas pagasta komanda uzvarēja Kusas un senioru komandu no Ērgļiem.

Visās sacensību dienās katrai komandai ir jāiejūtas tiesnešu lomā. 21. janvārī tiesneša pienākumus pildīja Uģis Eglītis, līnītiesnesis Anatolijs Karaušu, bet sekretāra darbu paveica Nauris Spīcs.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Eleonorai Rimšai – 80

Šķetinot atmiņu kamoliņu

MĒNEŠA JUBILĀRE

Šogad Zvaigznes jeb Triju ķēniņu dienā man bija iespēja kuplināt plašo ciemiņu pulku Eleonoras Rimšas skaistās jubilejas ballē. Eleonoru Mētrienas sabiedriskajā dzīvē nevar nesadzirdēt, vai nesamanīt, enerģija un dzīvesprieks plūst kā no pārpildīta kausa. Par viņas hobijiem un vaļaspriekiem var tikai pabrināties. Arī „svēci zem pūra” viņa neglabā – bieži ciemojas pie skolēniem skolā, daloties ar apgūtajām prasmēm. Ikdienas sadzīves gaitās daudzi pagasta iedzīvotāji Eleonoru ir iepazinusi kā izpalīdzīgu un dāsnu cilvēku.

Sadarbība ar Eleonoru aizsākās 2000. gadā, kad jubilāre kopā ar Mirdzu Kozlovu aicināja mani palīdzēt uzsākt darbību vecākās paaudzes deju kolektīvam. Tā radošā sadarbībā ar vecākās paaudzes deju kolektīvu aizritēja deviņi gadi. Tas bija skaists un atklāsmju bagāts laiks. Man kā kolektīva vadītājai nekad nebija jānodarbojas ar organizatoriskiem jautājumiem, to paveica Eleonora ar kolektīva „kodolu”. Tas ir neatsverams atbalsts jebkuram deju kolektīva vadītājam. Sirds siltums strāvoja katrā kolektīva tikšanās reizē.

Lielu paldies saku visiem brīnišķīgajiem cilvēkiem, kas deviņu gadu garumā ļāva man realizēt savas radošās idejas. Tas noteikti ir viens no maniem skaistākajiem un piepildītākajiem dzīves posmiem. Es ceru, ka arī deļotājiem mēģinājumos un koncertos pavadītais laiks deva gandarījumu un prieku.

Eleonorai un visiem lasītājiem novēlu nepazaudēt spēju priecāties, jo katra diena slēpj sevī iespējas un pārsteigumus.

Ar cieņu, Ārija Jaško
Foto no personīgā arhīva

Jubilāri sveic pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Sveicēju vidū bijušās kolēģes.

Atzinīgus vārdus teica Ilmārs Grudulis.

Jubilāre radu, draugu un kolēģu vidū.

Valdis Grudulis – autobiogrāfijā un citu skatījumā

PA VĒSTURES TAKĀM

Kā skolotājs un skolas pārzinis Mētrienā (1939 – 1942) viņš piedzīvoja Ulmaņa, Staļina un Hitlera laikus, taču uzticību, gan kā karavīrs, gan skolotājs, ir devis neatkarīgās Latvijas valstij un to godam pildījis.

Atrodoties virsnieku vietnieku sagatavošanas kursos Karaskolas nometnē, Valdim Grudulim 1936. gada 3. jūnijā vajadzēja uzrakstīt savu dzīvesstāstu. Tas papildināts ar kvalitatīvu fotoportretu. Tā kā viņš ir arī par daudziem citiem kursantiem, tad šis apkopojums ir gan kā interesanta lasāmviela, jo rakstīt varēja arī esejskā manierē, gan kā fotoalbums. Dokumentu mapes vākus grezno uzraksts: „Karaskolas virsnieku vietnieku nodaļas XII. kursa audzēkņu biogrāfijas, 1936. g.”.

Ielūkosimies Valda rakstītajā. – „Pasaulē esmu nācis 1913. gada 31. jūlijā Barkavas pagastā. Mans tēvs Ludvigs dzimis 1885. gadā, kā zemkopja dēls. Sava tēva mājas viņam nācās atstāt, jo tās mantoja vecākie brāļi. Tēvs sāka strādāt drēbnieka amatā. No vairākos gados sakrātā kapitāla viņš atvēra veikalu. Pēc dažiem gadiem tēvs pārcēlās uz netālo Ļaudonas – Odzienes (tagadējo Mētrienas) pagastu Vidzemē. (Jāpiebilst, ka Ludviga Gruduļa sīkpreču tirgotava „Odziena” sākusi darboties 1914. g. – LVVA, 3799. f., l. apr., 2356.1., 5. – 9. lp.) Te tiek pavadīts Latvijas atbrīvošanas kara laiks. P. Stučkas lielinieku valdība tēvam veikalu atsavina. Pēc kara tēvs veikalu atjauno. Mana māte Emīlija dzimusi 1888. g. Aiviekstes pagastā. Viņa vada mājsaimniecību.

Brālis Arvīds, nepilnus divus gadus jaunāks par mani, dzīvo vecāku mājās Mētrienā un strādā par fotogrāfu. Jaunākais brālis Roberts, ap četri gadi jaunāks par mani, apmeklē amatniecības skolu Gulbenē.

Savā bērnībā man nācās pārdzīvot Pasaules karu un Latvijas atbrīvošanas karu. Dzīve vecāku mājās tomēr lielus sarūgtinājumus nav sagādājusi.

1920. g. uzsāku skolas gaitas un 1926. gada pavasarī sekmīgi beidzu Mētrienas 6-klasīgo pamatskolu. Ar saviem nepilnajiem 13 gadiem biju par jaunu, lai turpinātu izglītību. Pēc viena gada iestājos Rīgas Skolotāju institūtā. To beidzu 1933. g. pavasarī, iegūdam pamatskolas skolotāja tiesības. Mācoties institūtā, vasaras brīvlaikus pavadīju pie vecākiem.

1933. gada 23. oktobrī iesāku strādāt par skolotāju Biržu pagasta Muižgala pamatskolā. Darbu šīn skolā pārtrauca obligatoriskais karadienests. No 1935. gada 29. oktobra savas dienesta gaitas sāku 12. Bauskas kājnieku pulka 5. rotā. Šeit iederētos atgādinājums par to, kāds Latvijas armijā bija „Karavīru sviņgs solījums”,

Ludvigs Grudulis – Valda tēvs, 1920. g.

Valdis Grudulis karadienestā, 1936. g.

kuru parakstīja arī Valdis Grudulis: – „Es, Latvijas karavīrs, apzinādamies atbildību likuma priekšā, apsolos un zvēru, netaupot savus spēkus un dzīvību, sargāt Latvijas valsti un viņas neatkarību pret visiem, kas to apdraud, būt uzticīgs tās valdībai, izpildīt pēc labākās sirdsapziņas savus pienākumus, padoties bez ierunām kara likumiem un disciplīnai un vienmēr paklausīt saviem priekšniekiem”. – No 8. decembra es tiku piekomandēts Instruktoru rotai tanī pašā pulkā. Pēc Instruktoru rotas sekmīgas beigšanas mani nosūtīja uz virsnieku vietnieku kursiem Karaskolā.

Pirms armijas esmu sastāvējis Latvijas Valsts karoga apvienībā, Latvijas Jaunatnes un 4. Jēkabpils aizsargu pulka štāba rotas

sporta pulciņā. Skolas laikā darbojos arī „Cerību pulciņā” un „Latvijas Jaunatnes Sarkanā Krusta” pulciņā.

No svešvalodām pārvaldu vācu valodu. Mana mātes valoda ir – latviešu.

Par karadienestu domāju, ka tas ir nepieciešams katram Latvijas pilsonim, lai spētu vajadzības brīdī stāvēt Tēvijas sargu rindās.

Pēc dienesta turpināšu savu skolotāja darbu.

Paraksts: kaprālis Grudulis.

ATSUKSME par Karaskolas virsnieku vietnieku nodaļai piekomandēto 12. Bauskas kājnieku pulka kaprāli GRUDULI Valdi.

1. Garīgā attīstība: Laba.

2. Raksturs: Nosvērts, nopietns, centīgs, satīcīgs.

3. Morālās īpašības: Morālā ziņā nevainojams.

4. Fiziskā attīstība: Laba, spējīgs panest karadienesta grūtības kā miera, tā kara laikā.

5. Taktiskā izpratne: Laba, spējīgs atrisināt uzdevumus, kādi pienākas vada komandierim.

6. Novērtējums no ierindas viedokļa: komandē un vada labi.

7. Valsts interešu ievērošana: Valstisks.

8. Uzvešanās un dienesta pienākumu izpildīšana: Disciplinēts, centīgs un saprātīgs.

9. Alkoholisku dzērienu lietošana: Nav novērota.

10. Vispārējs novērtējums un slēdziens: Ļoti labs. Sagatavots vada komandiera pienākumu izpildīšanai kara laikā. Paaugstināms par virsnieku vietnieku.

Grupa vadītājs: Paraksts (kapteinis).

Virsnieku vietnieku nodaļas pr – ks: Paraksts (pulkv – leitn.).

Kādā citā dokumentā Valdis Grudulis raksta: „Pēc karadienesta turpināju skolotāja darbu Birzgales 6-kl. pamatskolā, būdams vēlāk tur par pārzini. Biržu pagastā es noorganizēju un vadīju 701. Biržu – Muižgala mazpulk un Birzgalē vadīju 547. Birzgales mazpulk. 1939. gadā Valdi Gruduli piemeklēja smaga nelaime – 6. jūnijā mūžībā aizgāja sieva Velta, pirms tam viņa ilgstoši slimoja, dēlam Jurītim bija nedaudz vairāk par diviem gadiem. Pats ģimenes galva saslima ar nerviem...”

Politisku iemeslu dēļ no Mētrienas skolas pārzina amata bija spiests aiziet Jānis Veilands. „Valdības Vēstneša” 1939. gada 7. septembra numurā parādījās sludinājums: – Mētrienas 6-kl. pamatskolai Madonas apr., vajadzīgs skolas pārzinis, sabiedrīks darbinieks, vēlams muzikāls.

Lūgumi jāiesūta līdz š.g. 21. septembrim, kad pagasta valde izraudzīs kandidātus. Personīga ierašanās ļoti vēlama. Tuvākā dzelzceļa stacija Madona – 23 km. Autobusa satiksme „Madona – Krustpils”, atiet no Madonas pirmdienās, ceturtdienās un sestdienās plkst. 15.30, pietur pie Mētrienas pagasta nama. Pasts – caur Mētrienu.

Mētrienas pagasta valde par kandidātu izraudzīja Valdi Gruduli, bet Madonas apriņķa Skolu valde ar 1939. g. 26. septembra lēmumu apstiprināja viņu Mētrienas 6-kl. pamatskolas pārziņa amatā no 1. oktobra. Tā paša gada 7. novembrī sekoja 9. Madonas aizsargu pulka komandiera pavēle iecelt V. Gruduli par vietējās aizsargu nodaļas vada komandieri. Cits pienākums – tūristu aģents Mētrienas pagastā, ko apstiprināja Sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš 1940. g. 29. janvārī. Kultūras dzīvē Valdi Gruduli acīmredzot ir saistījis amatierietātris, lugu iestudējumi. Viens piemērs no laikraksta „Madonas Ziņas” 1940. g. numura: - Š. g. 24. martā Mētrienas aizsargu nodaļa uzveda teātra izrāde „Seši mazi bundzinieki”. Sarīkojums apmeklētus kuplā skaitā, un ļautrā izrādē, ar aktieri V. Gruduli priekšgalā, deva iespēju mētrieniešiem izsmieties līdz asarām. Par sarīkojumu labu izdošanos gādā enerģiskais aizsargu nodaļas priekšnieks Jānis Zakars, bet vada komandieris un skolotājs V. Grudulis mēdz iepazīstināt mētrieniešus ar A. Alunāna un R. Blaumaņa komēdijām.

Pēc vēstures dokumentiem paskatīsimies, kāda bija Mētrienas skola Valda Gruduļa pārziņāšanas laikā.

Mētrienas 6-kl. pamatskola (1939./40. m. g.)

Pavisam skolā mācās 159 skolēni, pirmsskolu apmeklē 17 bērni.

Ir 6 štata un 1 ārštata skolotājs:

1. Valdis Grudulis, pārzinis. Māca matemātiku, dabas mācību, vingrošanu, rokdarbus. Ir 5. klases audzinātājs.

2. Jānis Bērziņš. Māca matemātiku, glītrakstīšanu, zīmēšanu, rokdarbus. 4. klases audzinātājs.

3. Tamāra Brīvkalne. Māca latviešu valodu, angļu valodu, ģeogrāfiju, vēsturi, zīmēšanu, rokdarbus. 3. klases audzinātāja.

4. Herta Dāvidsone. Māca latviešu valodu, ģeogrāfiju, mājsaimniecību, ticības mācību (luterāņiem). 1. klases audzinātāja.

5. Ernests Krastiņš. Māca matemātiku, dziedāšanu, vingrošanu. 2. klases audzinātājs.

6. Elza Vītoļiņa. Māca latviešu valodu, angļu valodu, vācu valodu, ģeogrāfiju, vēsturi, vingrošanu, rokdarbus. 6. klases audzinātāja.

Konstantins Mihailovs, ārštata skolotājs. Ļaudonas pareizticīgo draudzes priesteris, pasniedz ticības mācību 6 stundas nedēļā.

Jānis Sauleskalns (lauksaimnieks), atvaļināts virsnieka vietnieks. No 1937. g. oktobra līdz 1939. g. 1. novembrim 5. un 6. klases zēniem pasniedza militāro mācību 2

stundas nedēļā, bez atlīdzības.

Mētrienas skolotāju „Svinīgs solījums” (1940. g. febr.):

„Apsolu Latvijas valstij un tās valdībai uzticību, apņemos izpildīt man uzticēto amatu pēc labākās apziņas, pārliecības un zināšanas, izpildīt likumus, valdības rīkojumu un priekšniecības likumīgās pavēles un neizpaust dienesta noslēpumus, apzinoties, ka man par savu darbību jāatbild likuma priekšā”. (LVVA, 2104.f., 1.apr., 25.1.)

1940. gada pavasarī, vēl Latvijas brīvvalsts laikā, Mētrienas 6-kl. pamatskolu beidza 12 audzēkņi: Āboliņa Rasma, Briedis Miervaldis, Briška Palma, Dzelzīte Ilga, Kārklīņš Jānis, Liepiņa Inta, Liepiņa Velta, Sproģe Milda, Tomsons Roberts, Vanaga Gaida, Vītoļiņa Velta, Vītoļiņa Zenta. Latviešu valodas eksāmenā rakstos sacerējuma tēmas šādas: 1) „Ko dod mums arklis”? un 2) „Straumēni – latviešu lauku sēta”.

„Mētrienas pag. nepilnā vidusskola” (1940./41.m.g.)

Tovasar Latvijā zaudēja valstisko neatkarību. Padomju Savienība to okupēja un vardarbīgi pievienoja (anektēja) savai teritorijai. Precīzi šo laiku atmiņu grāmatā „Ardievu, Atlantīda!” (R., 2010) ataino kino un teātra zinātniece Valentīna Freimane: ... Paveroties atpakaļ, kļūst skaidrs, ka tieši tovasar visi pārkāpām sliekšni, aiz kura neatgriezeniski palika dzīve, ko, visā pretrunīgumā, tomēr varēja nosaukt par normālu, cilvēcisku. 1940. gadā mēs sastapāmies ar Rietumu cilvēkam neparedzamu un neapveramu parādību, kas izpaudās visdažādākajos neizskaidrojamos veidos. Proti – pārstāja darboties jebkura likumība, līgumi, vienošanās, kas civilizētā, demokrātiskā sabiedrībā šķīta pašsaprotami, nerunājot nemaz par dotā vārda spēku. Mēs, bez šaubām, zinājām, ka Padomju Savienības likumi radikāli atšķiras no Rietumos valdošajiem, to varēja loģiski saprast, taču mēs nebijām gatavi nokļūt vidē, situācijā, kurā midīja kājām pat pašas padomju varas pieņemtos likumus un līgumus. Tie izrādījās vienīgi dekorācija, skatloga māneklis (213., 216. lpp.).

Padomju vara skolās pārskata skolotāju kadrus, liek viņiem aizpildīt anketas, kurās jāatbild par piederību pie politiskām partijām, organizācijām utt. Viens atbrīvo no darba, citus pārvieto, bet daļai skolotāju ļauj palikt uz vietas. Attiecībā uz Mētrienas skolu Madonas apriņķa Skolu valde nolēmj:

1) atbrīvot no darba skolotāju Jāni Bērziņu „pēc paša lūguma” no 1940. g. 19. septembra;

2) skolotāju Hertu Dāvidsoni pārcelt uz Saikavas pag. Kalnaskolu no 1. septembra;

3) Kalsnavas pag. Jāņukalna 1. pakāpes pamatskolas pārzini Aleksandru Stērstiņu un viņa sievu levu Stērstiņu pārcelt uz Mētrienas 6-kl. pamatskolu par skolotājiem, sākot no 20. septembra.

Pēc Padomju Savienībā noteiktās kārtības, Latvijas 6-kl. pamatskolām jābūt

7 – gadīgām, un tās no 1940. g. 28. oktobra pārdēvējamas par „nepilnām vidusskolām”.

Mācības Mētrienas skolā uzsāktas 1940. g. 23. septembrī. Skolēnu kopskaits – 197. Skolotāji – 6 – Grudulis Valdis (direktors), Brīvkalne Tamāra, Krastiņš Ernests, Stērstiņš Aleksandrs, Stērstiņa Ieva, Vītoļiņa Elza. Starp citu, skolotāja saraksta sastādītājs A. Stērstiņš parakstījies kā „proforgs”. Mētrienai šis godājamais cilvēks bija liels ieguvums. Bez skolotāja amatprasmes viņam piemita mūziķa un diriģenta talants. Kā atceras toreizējā skolniece Valda Lamberte, Mētrienas pagasta pieaugušo jauktais koris A. Stērstiņa vadībā Madonas apriņķa koru sacensībā ieguva godalgoto trešo vietu. Skolā viņš bija 5. klases audzinātājs, bērniem mācīja dabaszinības 5. kl., dziedāšanu 3. – 6. kl., krievu valodu 5. – 6. kl., matemātiku 5. klasei.

Skolotājai Tamārai Brīvkalnei, kura ir arī gadus jauna (20 g.), uzticēts pionieru vadītājs amats. Kad apriņķa komjaunatnes komitejas pionieru un skolu lietu komisija izvērtēja pionieru nodaļu sociālistiskās sacensības rezultātus, tad skolām vajadzēja piesūtīt atbildes uz šādiem jautājumiem:

1. Cik pionieru, kandidātu un oktobrēnu iesaistīti sociālistiskajā sacensībā laikā no 1941. g. 1. marta līdz 1. aprīlim?

2. Par cik procentiem pieaugusi pionieru sekmiņu atzīme, un par cik samazinājies nesekmīgo pionieru skaits?

3. Vai pionieru nodaļa teorētiski iepazīsinājusies ar koksagīza augu un tā audzēšanu?

4. Kā soļo pionieru nodaļa dziesmas ritmā?

5. Cik pionieru apmācīti komandēt posmu?

Šim uzskaitījumam seko vēl vienpadsmit jautājumi...

„Mētrienas pagasta tautskola” (1941./42. m. g.)

Padomju okupāciju nomainījusi vācu okupācija. Atkal notiek skolotāju „sijāšana” – no darba atbrīvo tos, kuri „boļševiku varas laikā izrādījuši lielu aktivitāti, mācīdami un audzinādami jaunatni komunistiskā garā, nonievājot latvietību”. Valdis Grudulis 1941. gada 25. augustā ziņo Madonas apr. tautskolu inspektoram: „No Mētrienas 6-kl. pamatskolas skolotājiem aizbēgušu, kopā ar komunistiem, vai apcietinātu nav. Arī pārgājusi karadarbība skolai nekādus postījumus nav nodarījusi”.

Pārmaiņas skolotāju sastāvā tomēr ir notikušas. Aleksandrs un Ieva Stērstiņi no Mētrienas atgriezās savā Jāņukalna pamatskolā. Patkules pagasta 1. pakāpes pamatskolas pārzinis Jānis Antēns, kas no amata atbrīvots 1941. g. 15. jūlijā, pāriet darbā par skolotāju uz Mētrienu. Boļševiku valdīšanas gadā viņš kompartijā nav sastāvējis, bet šim režīmam ir simpatizējis. Uz savu dzimto Mētrienu no Vecgulbenes

turpinājums no 11. lpp.

pag. Krusta 1. pakāpes pamatskolas ir pārnākusi ilggadīgā skolotāja (stāžs no 1903. g.) Kristīne Vīksniņa.

Pamatskolu direkcijas 1941. gada 8. oktobra Apkārtraksts norāda, ka mācību sākums latviešu pamatskolās noteikts 15. oktobrī. Pirmajā dienā ieteicams noturēt Pateicības dievkalpojumus baznīcā par atbrīvošanu no komunisma jūga. Dievkalpojumā jānotur aizlūgums par komunistu noslepkavotajiem un aizvestajiem latviešu patriotiem. Baznīcā var dziedāt Latviešu tautas lūgšanu. Šajā dienā pie skolas uzvelkams Lielvācijas valsts un Latvijas nacionālais karogs. Dziedāšanas stundās jāiemāca skolēniem Lielvācijas valsts himna un Horsta Veseļa dziesma, no katras pirmo pantu. Svinīgos pasākumos abas Lielvācijas himnas dziedāt akta noslēgumā, pēc tam – Latviešu tautas lūgšanu.

Skolas, kas vēl nav iegādājušās, lūdzu iegādāt Lielvācijas Vadoņa Ādolfa Hitlera ģimetni un Lielvācijas karogu. Vācu valoda pamatskolās pēc jaunās mācību grāmatas 1 daļas jāmāca 2., 3., 4. klasēs, bet pēc 2. daļas – 5. un 6. klasēs.

1941./42. m. g. Mētrienas pag. tautskolā pavisam ir 158 skolēni, 84 zēni un 74 meitenes. Pēc tautības – visi latvieši. Luterāņi – 84, pareizticīgie – 50, Romas katoļi – 20, adventisti – 4. Pie kopgalda ēd 114, kopmītnē dzīvo 99, no kuriem 50 bērniem mājas ir tālāk par 7 km.

Pedagoģiskais personāls – 6 skolotāji un pareizticīgo priesteris Konstantīns Mihailovs, kas skolēnus māca 6 stundas nedēļā, pats, starp citu, beidzis Parīzes teoloģisko institūtu.

Skolotāji: Grudulis Valdis (pārzinis), Antēns Jānis, Brīvkalne Tamāra, Krastiņš Ernests, Vīksniņa Kristīne, Vītoliņa Elza. Skolas apkalpotājas – Palma Briška un Velta Ārija Vavinska.

Valdis Grudulis bija arī 6. klases audzinātājs. Kā atceras šīs klases skolniece Valda Lamberte, tad 1942. gada pavasarī (domājams, aprīlis) viņš aizgāja armijā – dienēt policijas bataljonā. Valdas skolas beigšanas apliecībā, kā pārzina vietas izpildītāja, parakstījusies Elza Vītoliņa. Drīz par skolas pārzini kļuva Jānis Antēns.

Kad 1944. gada vasarā vācieši atkāpās un Sarkanā armija ienāca Latvijā, Valda Gruduļa vecāki ar citiem ģimenes locekļiem no Mētrienas devās bēgļu gaitās, nokļuvuši līdz Ierikiem.

Valdis Grudulis pēc kara, 1946. g. 10. jūnijā, apcietināts. Skopās ziņas (jo VDK arhīvs šodien ir grūti pieejams) vēstī, ka viņš ir apsūdzēts kā aizsargs, kas dienējis 266. policijas bataljonā leitnanta pakāpē („No NKVD līdz KGB”. – R., 1999, 260.lpp.). Pēc soda izciešanas daži paziņas Valdi Gruduli ir sastapuši, bet tad jau viņš savas dienas vadīja ārpus Mētrienas.

Austris Apsītis

Centrālvidzemes virsmežniecības, Madonas birojs informē

INFORMĀCIJA

Notiekot reformām Mētrienas pagastā ir mainījušies mežsargi. Tagad Mētrienas pagastā ir trīs mežsargi, kam uzraugāmās teritorijas sadalītas šādi:

Aiviekstes apgaita – Aldis Bondars, tālr. 26439002, uzraugāmā teritorija ietver daļu no Ļaudonas un daļu no Mētrienas pagastiem.

Robežu apraksts: Ļaudonas pagasta ZA daļa, no Mētrienas pagasta robežas, pa Talickas upi līdz Aiviekstes upei R virzienā līdz tiltam. Tālāk pa ceļu Jēkabpils – Madona līdz ceļam Ļaudona – Kalnavirsa – Mārciena, līdz Ļaudonas pagasta robežai. Pa Ļaudonas pagasta robežu līdz Aiviekstes upei, tad pa upi A virzienā līdz Mūrnieku tiltam. Mētrienas pagasta DR daļa, pa ceļu Mūrnieku tilts – Cīrulīši – Krustiņi, tad pa autoceļu Stalīdzāni – Krustiņi – Mētriena līdz Eglītēm, no Eglītēm pa autoceļu Madona – Mētriena – Preiļi līdz Ozolkalnam. Tālāk pa autoceļu Ozolkalns – Beļava – Ļaudona līdz Ļaudonas pagasta robežai, tad pa šo pagasta robežu līdz Talickas upei.

Barkavas apgaita – Māris Macijevskis, tālr. 26545282, uzraugāmā teritorija ietver Barkavas pagastu un daļu no Mētrienas pagasta.

Robežu apraksts: apgaitas Barkavas pagasta daļa sakrīt ar Barkavas pagasta

ārējām robežām. Apgaitas Mētrienas pagasta daļa ir Mētrienas pagasta A daļa, pa Vilku grāvi līdz autoceļam Sildi – Ozolkalns līdz Ozolkalnam. No Ozolkalna pa autoceļu Preiļi – Mētriena – Madona līdz Eglītēm, tad pa autoceļu Mētriena – Stalīdzāni līdz Krustiņiem. Tālāk pa autoceļu Stalīdzāni – Cīrulīši – Mūrnieku tilts līdz Aiviekstes upei. Tālāk pa Aiviekstes upi līdz Barkavas pagasta robežai.

Ļaudonas apgaita, Agris Dauģis tālr. 26643823, uzraugāmā teritorija ietver Ļaudonas pagasta daļu un daļu no Mētrienas pagasta.

Robežu apraksts: Ļaudonas pagasta D daļa, pa Aiviekstes upi līdz Talickas upei, tad līdz Mētrienas pagastam. Mētrienas pagasta DA daļa, pa autoceļu Ļaudona – Beļava – Ozolkalns līdz Ozolkalnam, tālāk pa ceļu Ozolkalns – Sildi līdz Vilku grāvim, pa Vilku grāvi līdz Murmastienes pagasta robežai, tad pa Mētrienas – Ļaudonas pagastu robežu līdz Aiviekstes upei.

Vēlamies atgādināt, ka līdz 1. februārim ir jāiesniedz pārskati par ciršanas apliecinājumiem, ko var izdarīt Madonā, Skolas ielā 27, vai sazinot mežsargu un, vienojoties par laiku, iesniegt to mežsargam. Neiesniegšanas gadījumā Jūs variet tikt saukti pie administratīvās atbildības.

Madonas birojs

Informācija

Pamatojoties uz grozījumiem Ministru kabineta noteikumi Nr. 1046 „Veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtība” ar 2012. gada 01. janvāri vairs netiek izsniegtas izziņas veselības aprūpes saņemšanai ar 50% un 100% atvieglojumu. Izziņas, kuras ir šobrīd derīgas, netiks pieņemtas veselības aprūpes iestādēs.

Iedzīvotāju zināšanai

Mētrienas pagasta sociālais darbinieks no 2012. gada 02. janvāra klientus pieņems

pirmdienās no plkst. 9.00. līdz 14.00
ceturtdienās no plkst. 9.00. līdz 14.00.

Nepatīkams atgadījums

Jaunajā skolas zālē pirmo reizi tika dedzināta Ziemassvētku eglīte. Visi rūpējās un gādāja, lai svētki patiešām būtu skaisti. Un tādi tie arī izdevās. Tikai vilšanās un sarūgtinājums nāca pēc tam, skolēnu brīvdienās, kad kāds bija piesavinājies vai aizņēmis un no eglītes noņēmis skaistos rotājumus – bumbulūsus. Pazudis bija arī sienas dekors – mirgojošās lampiņas.

Esam patiesi priecīgi, ka šīs paņemtas lietas jums radīja svētku noskaņu un sagādāja prieku.

Svētki beigušies, lūdzu, atgrieziet mantas atpakaļ un atstājiet skolas zālē.

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Jānis Elsts

02.09.1941. – 30.01.2012.

Savu pateicību čukstu kliņģerītēm, viņu stiprajai, labajai elpai – tā dziedē prātu. Es pateicos modrajām matiņām un naktsvijolēm, kas vientuļas naksnīgos mežos un aizmigušos dārzos dedzina zemes sapņu skurbās sveces.

Šodien mazās eglītes iznāk „Dēgļu” māju pagalmā apsnigt ar baltu mieru, jo 2012. gada 30. janvāra rīta stundā šo pasauli atstāja Jānis Elsts – vīrs, brālis, tēvs, vectēvs. Šo māju pagalmā tavi

LĪDZJŪTĪBAS

*Iededziet sveces
šai mūža klusuma sētā.
Iededziet sveces,
lai sirdīs atmiņas līst.*

/J. Tabūne/

2012. gada 30. janvārī 70 gadu vecumā miris **JĀNIS ELSTS**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

*Man nogura dvēselīte,
Šai saulē dzīvojot.
Dod, Dieviņ, vieglu dusu,
Baltā smilšu kalniņā.*

2012. gada 3. februārī 77 gadu vecumā mirusi **DZIDRA BROKA**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

soļi skanējuši daudzu gadu garumā – steigoties uz darbu kolhozā „Līdums”, apdarot mājas darbus, bet pēdējo piecu gadu garumā smagā slimība tev liedza pašam staigāt, un vienīgā saskarsme ar ār pasauli bija iespēja ar ratiņiem aizbraukt līdz lielceļam un vērot mašīnas, cilvēkus. Tu biji savā pasaulē un citus tajā neielaidi. Tu biji pateicīgs Dievam par vecākiem, brāļiem, par satikto mīlestību, par dēliem, vedeklām un vienīgo mazdēlu.

Kā gribētos atgriezties bērnībā, kad Preiļu rajona Galēnu Krištopānu sādžā 1941. gada 2. septembrī Elstu ģimenē pirmajam dēlam Jānim Šūpulis tika kārts. Pie skanīgiem dzegužu rītiem, pie pasaku,

pie bērnības rotaļu priekiem. Atcerēties to skaisto un laimīgo 1964. gada 1. februāra dienu, kad ar Aleksandru tika gredzeni mīti. Atcerēties dēlu nākšanu pasaulē un visu skaisto, kas bijis. Bet... Teku, teku nepanāku, saucu, saucu, nesasaucu...

Kad pāri Jāņa Elsta pēdējai atdusas vietai klājas egļu zaļās plaukstas un nogulst krusta zīme, mēs saprotam, ka esam aizvēruši viņa dienasgrāmatas pēdējo lappusi. Loks ir noslēdzies, turpinājuma nebūs. Laika upe, kas viņu iznesa cauri 70 gadiem, atdūrās pret Mūžības vārtiem, aiz kuriem tai nav nekādas teikšanas...

Eugēnija Jermacāne

*Te paliek pagalms, manu soļu vīts,
Un puķe, kam es sauli dāvājuši.
Šķiet, arī darbs ir beidzot padarīts,
Kur mīlot sevi esmu izteikusi.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Laimītei Pastarei ar ģimeni, pavadot
MĀMULĪTI kapu kalniņā.

Zālišu ģimene

*Daudz dieniņu mūžiņā,
Citas vieglas, citas smagas.
Smagākā tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.*

Izsakām līdzjūtību un esam kopā ar
Laimītes Pastares ģimeni un visiem
tuviniekiem, **DZIDRU BROKU** mūžībā
aizvadot.

Mētrienas pagasta pensionāri

*Kad atnāks ziema apsnidzēja,
Kas vairs ne atvēl ko, ne liedz, –
Ej nopūt rozi baltā vējā
Un dziļi, dziļi miedz.*

/A. Krūklis/

Kad pa baltu ziemas ceļu mūžībā
aiziet **MĀMULĪTE**, izsaku visdziļāko
līdzjūtību **Laimītei Pastarei** ar ģimeni.

Tatjana Mūrmane

Daba nebeidz pārsteigt

INTERESANTI

Dabai piemīt īpašs spēks un spējas. Tas nu tiesa. Tik silts un samērā sauss rudens un ziemas sākums sen nebija piedzīvots. Arī sniegs kavējās. Daudzi izteica vēlēšanos, ka tāda ziema varētu pastāvēt visu sev atvēlēto laiku. Bet, nekā. Tā savu īsto seju rāda tagad. Sen nepieredzēts aukstums. Pie Aiviekstes dzīvojošie pieredzēja pat termometra stabiņa nokrišanu līdz pat mīnus 35 grādiem.

Daba nebeidza arī sagādāt pārsteigumus. Decembra beigās Melītas siltumnīcā vareni sakuploja ziemas salāti, bet Leldes ģimene 1. janvāra pusdienu galdā cēla skābeņu zupu, kuras plūca no sava dārza. Ticiet vai ne, bet tā bija.

Un kādus pārsteigumus daba tev sagādājusi? Uzraksti!
Mums būs interesanti to uzzināt!

Decembrī siltumnīcā sazaļojušas sulīgas salātu lapas.

Griez seju savu pret sauli,
Un pagriez to vienmēr pret gaismu,
Tad ēnas aiz muguras ies.
Ej tā savu dzīves ceļu
Un domā par ejamo posmu,
Lai ēnas tev netraucētu.

Sveicam jubilārus februārī!

Madarai Putnai	28.02.	25
Kristapam Tropam	19.02.	25
Zintai Bratkai	08.02.	30
Inetai Skabarniecei	17.02.	30
Andrejam Stoļarovam	07.02.	30
Aleksandram Vasjurinam	15.02.	30
Zinai dai Krjukovai	21.02.	35
Māritei Siliņai	10.02.	50
Mārim Jevdokimovam	04.02.	55
Annai Korņejevai	15.02.	55
Vilim Bergvaldam	24.02.	60

Darba steiga, rūpes par mājām,
Prieka mirklis kāds rasts.
Reizēm asara sūra un vājums
Tādi šie gadi, kam atvadas mājām,
Bet lai paliek cerību krasts.

Monikai Ostrovskai vēlam

veselību un dzīves prieku
vēl daudzus gadus!

Mētrienas
pensionāri

Ievij savas dzīves prieku
Saules pavedienā.
Lai ar viņas pieskārienu
Vari starot dienā.

Sveicam Aiju Korņijčuku
skaistajā dzimšanas dienā!

Lai Tevi vienmēr pavada prieks,
laime un saule!

Mētrienas pamatskolas
kolektīvs

Vien neļauj domai ierūsēt,
Un nomest gaitu.
Vēl vajag iet un vajag spēt,
Un apiet katru murdu.
Lai dzenis ilgi priedē kaļ
Un izkaļ daudzus pavasarus.
Lai likten's maļ, bet nesamaļ –
Tā tikai dzīvot var.

Sveicam Eleonoru Rimšu
skaistajā jubilejā!

Lai arvien raīts solis, veiksmē un
dzīves prieks!

Mētrienas pensionāri

Viss būs tāpat –
Prieki, bēdas un raizes
Vienīgi tavam mūžam
Pieskaitīts klāt viens gads
Viss būs tāpat,
Tikai jaunību paturi prātā
Spītē likteņa varai,
Kas cerību dzietus lauž.
Kamēr cerību vārdus
Tavā valodā dzirdēs
Izkusis laika sniegi,
Ko puteņi dvēselē auž.

Helēnai Kalniņai lielajā jubilejā
vēlam – vēl daudz veselības un
daudz saulainu gadu!

Mētrienas pensionāri

Veiksmīgs cilvēks prot saņemt visu,
ko dzīve spēj sniegt.
Svarīgi ir dalīties ar citiem iegūtajā
bagātībā,

Tad tā vairojas un atkal nes augļus.
/L. Brīdaka/

Mīļus sveicienus sūtām

Valijai Jirgenai jubilejā!

Vēlam veselību, prieku un daudz
saulainu dienu!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Dzīves pulkstenis steigai par spīti
Zvana tev šodien atmiņu brīdi.
Gads tavā gaitā nav bijis par lieku,
Nesis gan rūpes, gan dzīves prieku.
Tīrumam līdzīgs tavs darbīgais mūžs –
Ražens gan svelmē, gan vēji kad pūš.
Atskaties, priecājies,
Rītdienu sveic,
Ieklausies – visi paldies tev teic.
/J. Rabša/

Noriņ!

Daudz baltu dieniņu!

Lai saule Tev rotā katru dienu,
lai veselība, dzīvesprieks un labi
cilvēki apkārt.

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

PATEICĪBA

Stāvu savas dzīves augstākā
kalnā. No šī skatu punkta varu vērtēt
aizgājušos darba gadus. Labāk vēlos
atcerēties laimīgos mirkļus un tos
saskaitīt, bet nevis gaistošās dienas.
Nav bijis gluds dzīves ceļš – tas ir ar
rakstiem raibu raibiem un tie mana
mūža pļavā zied.

Savā jubilejā gribu pateikt paldies
ne tikai radiem un draugiem, bet gan
tiem mētrieniešiem, kuri līdzās bija un
ir. Paldies dziedātājiem un dejotājiem,
kuri bija kopā ar mani desmit gadus.
Paldies par labajiem vēlējumiem.

Paldies pagasta pārvaldes vadītā-
jam A. Dzenovskim.

Liels prieks, ka jubilejā sveica Ilmā-
ra Gruduļa un Jaško ģimene. Minētie
sveicēji ir vienmēr mūs atbalstījuši tad,
kad vecākā paaudze varējām aktīvi
darboties.

Ar steigu atnāca mani astoņdes-
mit.

To darba soļu raksts nav saskai-
tāms.

Vēlētos, lai dzīve aicina rīt un parīt
Daudz labu darbu padarīt un gaišu
domu ierakstīt.

Ar pateicību, **Eleonora Rimša**